

ce s-a realizat pe plan extern, este o solidă realizare internă; nimeni n-ar da nici două cepe degerate pe noi că vorbame engleză, sau că făcăm frumos la televizor, ci s-au avut datele foarte exacte, s-a văzut că este vorba de un guvern care-și respectă angajamentele, sau măcar încearcă să le respecte, că nu umblă cu dezinformări, care încearcă să realizeze ce s-a angajat să facă. Și cele mai bune două rezultate sunt raportul de țară, aprobat în unanimitate pentru prima dată pentru România în septembrie 2001 în Parlamentul European, raport care este net superior raportului prezentat în 2000.

S.C.: Ce importanță au aceste relații care se fac cu ocazia călătoriilor pe care domnul Adrian Năstase le-a întreprins în acest an?

Ș.M.: Extaordinar! Relații excelente, care nu se pot face decât printre personalități: aș remarca relația cu prim-ministrul suedez, care a fost deosebită, relația cu Berlusconi, care are o deschidere extraordinară pentru România, după numai 3 întâlniri cu domnul Năstase. Personalitatea începe să capete o dimensiune din ce în ce mai importantă în aceste relații...

S.C.: Silvio Berlusconi nu este socialist, și aceste relații bune sunt o dovadă că pe plan european, ca și pe plan internațional, se trece dincolo de granițele, de opțiunile politice...

Ș.M.: Categorie! Opțiunile politice trebuie să dea legitimitate în primul rând pe plan intern. Dar, după aceea, toată lumea trebuie să acționeze în spirit european.

Nici un partid politic, nici un guvern nu câștigă alegerile pe plan intern ca, după aia, să dea cu tifla UE. Nu mai este de gândit așa ceva!

Relația cu Berlusconi tinde să atingă niște cote extraordinare. Berlusconi, care vorbește o splendidă limbă franceză, ne-a solicitat o colaborare în domeniul îmbunătățirii celor 4 acte mari ale oricărei justiții: codul civil, codul penal și cele două coduri de procedură civilă și penală.

S.C. Relația cu Berlusconi, care este un om de cultură, interesat de artă, a fost creată datorită interesele similare ale domnului Năstase?

Ș.M.: Mai mult a contribuit aici pregătirea și expertiza domnului Năstase în probleme de drept internațional, fiind unul din specialiștii reputați din acest domeniu, și prestația dănsului în legătură cu legea statutului maghirilor, care le dă acum atâta bătaie de cap ungarilor.

Domnul Năstase este artizanul poziției românești în problema legii statutului maghiarilor din afara granițelor, această găselniță a lui Orban, făcută în scopuri strict electorale, se pare că acum s-a întors împotriva lui...

S.C.: ... efectul bumerang, nu?!

Ș.M.: Dar, după raportul de la Veneția, când a apărut poziția românească privind derogările de la legislația europeană, toată lumea și-a dat seama despre ce este vorba. Ori aici, practic, România a condus jocul!

S.C.: Ce știați despre Suedia înainte de a veni la Stockholm?

Ș.M.: Suedia a fost o problemă extraordinar de mare pentru noi. După câștigarea alegerilor, presiunile au cunoscut o creștere extraordinară. Se vehiculau sume enorme, toată lumea urma să trăiască de pe urma acestei datorii în următorii ani.

Este meritul domnului Năstase și a primului ministru suedez, Persson, că într-o discuție de o jumătate de ora țete-ă-țete, au rezolvat această problemă care greva relația României cu Suedia de câțiva ani buni și urma să greveze relația cu Suedia pe perioada președinției acesteia la Comunitatea Europeană.

Această problemă a fost rezolvată de o manieră echitabilă fără nici un fel de probleme pentru ambele țări. Meritul rezolvării acestei probleme aparține celor doi prim-miniștri, care și-au luat răspunderea de a lua o decizie clară, lipsită de echivoc, imediat și

care să rezolve un contencios care să ducă la relansarea relațiile dintre cele două țări, iar eu apreciez că dat fiind că prima parte a anului 2001 a fost președinția suedeză, a fost extraordinar de important pentru România, că foarte rapid a rezolvat această problemă cu Suedia și în felul acesta ne-am bucurat de tot sprijinul guvernului suedez, pentru deschiderea de noi capitole de negociere, pentru ideea că totuși a venit la conducere României, în fine, un guvern al partidului social-democrat serios și mai ales capabil să-și respecte promisiunile și să nu ofere acea imagine de ambiguitate care ne-a creat atâta rău.

S.C.: Întrebarea mea se referea la cunoștințele dvs. personale despre Suedia.

Ș.M.: Suedia este o țară nordică cu o istorie extraordinară. Suedia era o țară serioasă din punct de vedere economic, dar departe din punct de vedere suflet. Toată această reluare de relații o consider benefică pentru ambele țări.

S.C.: Sunteți fancmason?

Ș.M.: Nu. Nu sunt francmason nu din lipsă de criterii sau de altceva, ci din faptul că sunt angajat politic. Tot timpul fiind angajat politic, această chestiune este incompatibilă cu acest statut.

S.C.: În primul interviu avut cu domnul Dan Amedeu Lăzărescu în 1995 despre francmasoneria română, îmi povestea un episod foarte interesant legat de relațiile între lojile francmasonice:

"... vreau să accentuez asupra unui lucru, asupra ajutorului extraordinar dat de masonerie României după primul război mondial. Ionel Brătianu, la sfatul tatălui său Ion Brătianu, nu se înscrisese în masonerie. S-a dus să reprezinte România la Congresul de Pace de la Paris și Versailles și s-a lovit de faptul că toți reprezentanții marilor puteri erau masoni; atunci Ionel Brătianu s-a întors în țară și-a prezentat demisia regelui Ferdinand și l-a sfătuit să trimită acolo un prim-ministru ardelean, care să fie mason. Regele a vrut să-l trimită pe Maniu, care însă, spunând că este greco-catolic și ca atare nu poate deveni mason, l-a trims pe fratele Vaida - care a reușit mai mult decât își închipuia oricine, afiliindu-se la loja masonică a Marelui Orient și, în calitate de mason, a putut discuta de la egal la egal cu Lloyd George și Clemenceau și, ca atare, a influențat în mare măsură iscălirea, favorabilă României, a tratatului de la Saint-Germain cu Austria, de la Neuilly și, mai ales, de la Trianon cu Ungaria, și, ceva mai mult, garantarea Basarabiei de către marile puteri."

Acest exemplu dovedește că frații masoni se ajută între ei și că masoneria este o organizație, să-i spunem, care are mare putere și care a ajutat România în momente cruciale din istoria ei. Poate că și acum România primește ajutor în plaurile ei de a intra în UE.

Ș.M.: Corect. După părerea mea, masoneria, și eu mă refer numai la cea română, cu care am totuși unele relații, ar putea să fie și mai puternică și părerea mea este că ea nu ar trebui să-și desfășoare activitatea la televiziune; este o chestiune care din start riscă să ducă în derizoriu orice fel de idee, dacă diverși conducători ai lojilor se ceartă la televizor, ea strică foarte mult.

S.C.: Ce ați dori să mai adăugați?

Ș.M.: Doresc să vă spun că singura preocupare a guvernului este să asigure o situație cât mai bună în România și să fie cât mai prezent în relațiile cu diaspora. Îmi amintesc cu deosebită plăcere, în calitate de organizator principal al Festivalului George Enescu, și, cu toată modestia, trebuie să spun că a fost un mare succes, de întâlnirea cu o serie de reprezentanți ai diasporei.

Aș mai dori să spun că eu mă simt extrem de bine. După 11 luni de participare la activitatea cabinetului Adrian Năstase, vă spun cinstit că mă simt din ce în ce mai mândru că sunt român. ▲

(Continuare din pag. 23: D.A. Lăzărescu.)

Toți oameni aceștia au pe conștiința lor păcatul comunismului.

S.C.: Considerați că domnul Adrian Năstase este capabil, în funcția care i s-a acordat, să facă posibil ca România să îndeplinească condițiile care se impun României pentru a fi admisă în Uniunea Europeană?

D.A.L.: Cum am mai spus, problema este ca aceste condiții să fie radical modificate, așa cum i-am cerut ambasadorului Statelor Unite, și în al doilea rând trebuie să fie puternic susținut din afară împotriva KGB-ului, care face ce vrea în România, de la revoluția din '89.

N-a încetat un singur minut supremația KGB-ului în România. Informat din vreme de ceea ce a trebuit să cedeze Gorbaciov la Malta, KGB-ul a procedat la multiplicarea partidelor comuniste, ca să avem un regim "pluripartinic", la infiltrarea partidelor istorice cu oameni de ai lui, și astfel a putut manevra în voie, ajungând să-l avem pentru a treia oară președinte pe omul de încredere al KGB-ului, care este domnul președinte Iliescu.

Da, prim-ministrul Adrian Năstase are aceste calități să facă posibil ca România să îndeplinească condițiile care se impun României pentru a fi admisă în Uniunea Europeană, dar condiția este, cum am mai spus, să fie susținut lăuntric și pe plan extern. Pe plan lăuntric nu văd cine l-ar putea susține, pe plan extern, dacă Statele Unite își întind mâna protectoare asupra lui, fără îndoială că va birui! Dar idealul ar fi ca să repetăm ce a reușit șeful CIA - în Bulgaria, să-l aducă pe Regele Simion - să fie adus și Regele Mihai. Numai monarhia poate asigura ordinea internă și capitalurile străine investite în România. Numai restaurarea Regelui Mihai, a cărei abdicare a fost impusă de Stalin guvernului comunist de la acea vreme, poate mântui România de toate relele care o așteaptă.

S.C.: Există voci care consideră că vârsta înaintată a M.S. Regelui Mihai este un impediment...

D.A.L.: Majestatea Sa mi-a spus că urmașul lui de fapt, după prințesa mai mare Margareta, ar putea fi nepotul său, principele Nicolae, care are astăzi 15 ani și este pregătit să-i urmeze la tron, după intermediul Margaretei. Dar problema este restaurarea monarhiei, indiferent de suveran. Majestatea Sa Regele Mihai este venerat de popor și va exercita o influență binefăcătoare asupra poziției internaționale a României.

S.C.: Ce ați dori să mai adăugați la acest interviu?

D.A.L.: Vreau să adaug următoarele: am ajuns la vârsta de aproape 83 de ani, după ce am trecut 50 de ani prin toate peripețiile regimului comunist, fiind condamnat la 20 de muncă silnică în care am suferit îngrozitor 7 ani de detenție. Vream să-mi continui opera, s-o refac, traduceri făcute înainte de arestare - 22 de opere de Shakespeare - și acum, cum m-am retras definitiv din politică, unde nu mai am ce căuta, căci Partidul Liberal s-a comunitat integral, am hotărât ca ultimii ani să mi-i petrec traducând în versuri rimate, cât voi putea, din piesele lui Shakespeare, de fapt să le retraduc. Începând din luna aprilie, anul acesta, am tradus în versuri rimate "Hamlet", "Macbeth", "Mult zgomot pentru nimic", "Regele Ioan" și acum sunt pe cale să traduc "Regele Henric al V-lea", una din cele mai mari piese ale lui Shakespeare, care era entuziasmat de regele cuceritor. Traduc în medie cam o piesă pe lună, așa încât, dacă mai am 3-4 ani de trăit, sper să traduc întreaga operă dramatică a lui Shakespeare în versuri rimate în limba română, limbă admirabilă pentru traduceri datorită plascității ei, prin existența desinențelor, cum nici o altă limbă neolatină nu le-a păstrat. M-am consacrat acestei traduceri, până acuma sunt la a cincea piesă după șase luni de când am început, și sper ca, înainte să mă înalț spre alte sfere mai bune, să închei această traducere a operei lui Shakespeare. ▲